

[Per Hækkerup.]

seks, men som ved den endelige afstemning afholdt sig fra at stemme og bl. a. gjorde det med den motivering, at man så en vis risiko for de videregående europæiske forhandlinger i oprettelsen af de syv. Da vi i Europarådet drøftede dette spørgsmål, endte drøftelsen, som jeg allerede har nævnt, med vedtagelsen af en resolution, en resolution, hvori forsamlingen byder dannelsen af Den europæiske Frihandelssammenslutning velkommen og ligeledes byder de hensigter velkommen, der har fundet udtryk i traktaten om at fremme et nærmere økonomisk samarbejde mellem alle medlemslande inden for OEEC. Det er mig bekendt, at det ærede medlem hr. Per Federspiel, der spiller en så fremtrædende rolle i Europarådet, som formand for den økonomiske kommission har været medforlagsstiller til denne formulering og stemte for den. Det forekommer mig, at når det ærede medlem hr. Per Federspiel i Strasbourg kan hilse dannelsen af det lille frihandelsområde velkommen og hilse velkommen de hensigter, der findes med oprettelsen af det lille frihandelsområde, vil det være meget vanskeligt for det ærede medlem i dag at beslutte sig til at undlade at stemme for vor tilslutning til de syv, endsige da at stemme imod en sådan tilslutning. Der må dog være en vis overensstemmelse imellem, hvad man siger, når man optræder på de store europæiske arenaer, og så hvad man siger og gør, når man befinder sig på vor mere beskedne hjemlige skueplads.

Jeg vil gerne have lov til at vende tilbage til den leder, jeg tidligere havde lejlighed til at citere fra Dagens Nyheder. Den kan vel tages som udtryk for, skal vi sige ledende konservativ opfattelse. I denne leder siges det, at oppositionsmedlemmernes stilling til syv lande-traktaten i de fleste tilfælde ville være afhængig af, at regeringens told- og liberaliseringsforslag tog fornødent hensyn til danske erhvervsinteresser, og endvidere af, at der opnåedes tilfredsstillende resultater ved forhandlingerne, således som jeg tidligere har nævnt. Det sidste spørgsmål, spørgsmålet om de bedst mulige forhandlingsresultater, har lederen jo besvaret positivt. Om forslaget vedrørende told og liberalisering får den mest hensigtsmæssige udformning, kan na-

turligvis ikke afgøres i dag. Forslaget er fremsat af regeringen, det er til behandling i folketingsudvalget, og før det er endeligt færdigt ved tredje behandling, kan man jo ikke vide, om det i alle enkeltheder vil tilfredsstille de konservative medlemmer og give dem indtryk af, at der er skabt de fornødne garantier og taget de fornødne hensyn til dansk erhvervsliv; men det er dog mit indtryk, at således som arbejdet i toldlovsudvalget er forløbet, undergår forslaget en række ændringer, som netop alle sammen gennemføres ud fra hensynet til at søge at varetage rimelige interesser, som dansk erhvervsliv måtte have.

Jeg nærer ingen tvivl om, at den endelige udformning, toldlovsforslaget får, og de bestemmelser, der bliver fastsat med hensyn til liberaliseringens omfang og hurtighed, vil blive således — ingen kan jo være interesseret i andet i det høje ting — at der gives dansk erhvervsliv en rimelig chance for at klare overgangsvanskelighederne og dermed på længere sigt blive i stand til at klare konkurrencen, når markedet åbnes for de i konkurrencemæssig henseende friske vinde, som det er forudsat skal komme ind over landet ved vor tiltræden til de syv. Hvis det er tilfældet, tror jeg også, man må have lov til at gå ud fra, at den anden forudsætning for en konservativ tilslutning til vort medlemskab af de syv dermed er opfyldt. Der skulle derfor, så vidt jeg kan se, være håb om, at den endelige og særdeles betydningsfulde beslutning, som det høje ting skal tage om Danmarks tilslutning til de syv, kan tages af alle demokratiske partier i enighed.

Vi fra socialdemokratiets side ser overordentlig gerne, at der i et så væsentligt spørgsmål i dette ting hersker det, man plejer at kalde bred politisk enighed.

Per Federspiel: I den korte tid, der er forløbet siden fremsættelsen af dette forslag til beslutning, er der sket meget, som understreger den højtærede udenrigsministers bemærkninger i fremsættelsestalen om, at denne løsning på vore markedsproblemer, set ud fra vore synspunkter, ikke er ideel.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup refererede til de møder, der fandt sted umiddelbart efter fremsættelsen, nemlig i Paris mellem de 17 OEEC-lande — eller 18,